

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Άθηναις φρ. 15.— Έν δε ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16.— Έν τῷ Ἱζωτ. φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Άριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΣΥΝΟΡΑ.

Θαρρῶ πῶς μπερδευθήκανε τὰ σύνορά μας πάλι,
 ζινοῦνται γιὰ τὴ Λάρισσα μὲ βία οἱ στρατοί·
 τὰ πήραμε, λὲν μερικοί, ὄχι, φωνάζουν ἄλλοι,
 κι' ἐγὼ θαρρῶ 'στὰ σύνορα πῶς τρέχει κάτι τί.
 Τὴν μιὰ φορὰ τὰ δίνουνε, τὴν ἄλλη δὲν τὰ δίνουν . . .
 τὰ σύνορα τοῦ ἔθνους μας ἱστορικά θὰ μείνουν.

Βρὲ Τούρκοι, μὴ μᾶς βάλλετε καὶ πάλι σὲ μπελαδες,
 ἀφήστε μας γιὰ τὸ Θεὸ σὲ λίγη ἡσυχία,
 μὴ 'στὰ καλὰ καθούμενα γυρεύετε καυγάδες,
 ἄς ἔλθῃ κι' εἰς τὸ ἔθνος μας μιὰ 'μέρα εὐτυχία.
 Τί διάβολο! τρεχάματα καὶ φούριες κάθε χρόνο;
 χωρὶς πολέμους νάχουμε καρδιόχτυπο καὶ πόνο;

Βρὲ μάτια μου, βρὲ τζόγια μου, βρὲ κύριε Σουλτάνε,
 δείξου γενναῖος μιὰ φορὰ καὶ κάμε τὸν ἱππότη·
 παραίτησε τὰ μέρη μας στὸ διάβολο νὰ πᾶνε,
 καὶ μὴν παιδεύῃς ἄδικα τὸν πρέσβυ Κουντουριώτη.
 Πὲς του καυμένε, καθαρὰ, τὰ δίνεις, δὲν τὰ δίνεις;
 σ' ἀμφιβολία σκοτεινὴ γιὰτὶ νὰ τὸν ἀφίνης;

Δὸς τα νὰ πᾶν 'στὸ διάβολο, ἀγαπητὲ Χιζμίτη,
 μηχανίκα σου, ποδάκια σου καὶ χέρια σου φιλιῶ·
 ὦ! μὴ τὰ δῶρα σου ξυνὰ μᾶς βγάλῃς ἀπ' τὴ μύτη
 καὶ ἄφησε τὰ νέα μας σημεῖα μὲ καλό.
 Γιατὶ νὰ φαίνεσαι κακός; γιὰτὶ νὰ μᾶς πειράζῃς;
 γιὰτὶ μὲ τὰ τερτίπια σου τὴν πίστι μας νὰ βγάξῃς;

Έλα, Σουλτάνε, ἀνοιξε τὰ σεβαστὰ σου χεῖλη
 καὶ πὲς 'στὸν Κουντουριώτη μας δυὸ λόγια καθαρὰ·
 ἐμεῖς μὲ σὲ θὰ γίνουμε καὶ σύμμαχοι καὶ φίλοι,
 κι' οἱ Τούρκοί σου κι' οἱ Ἕλληνες θὰ ζοῦνε μιὰ χαρά.
 Δὲν ξέρεις πόσας ἔχουμε γιὰ σένα διαθέσεις,
 καὶ ὅμως σὺ μᾶς περγελᾶς μὲ κούφριας ὑποσχέσεις.

Καὶ σοῦ βαστάει ἡ ψυχὴ γιὰ μίαν φοῦχτα χῶμα
 τοὺς φίλους, τοὺς συμμάχους σου, τοὺς γίγαντας νὰ χάσης,
 νὰ μὴ κοιμᾶσαι ἡσυχος 'στὸ μαλακό σου στρώμα
 καὶ νὰ κυττάζῃς γύρω σου φωτιάς κι' ἐπαναστάσεις;
 Δὲν πρέπει νὰ δυσανεστῇς τοὺς Ἕλληνες καθόλου,
 γιὰτ' εἶναι τετραπέρατοι καὶ κάλτσαις τοῦ διαβόλου.

Με τὴν Ἑλλάδα ἢ Τουρκία δὲν πρέπει νὰ μαλλώνῃ γὰ κτύπησε τρυγύρω σου πῶς στέκονται οἱ Σλάβοι, καὶ ἂν σπῆθαι μὲ ἀνάψουν οἱ Ἕλληνες καὶ μόνη ὁλος ὁ κόσμος ἴσῃ στιγμὴ ἄν φώσφορο ἀνάθει. Σκέψου, καὶ πὲς ἑστὸν πρέσβυ μας μὲ γελασμένη μούρη :

Souris.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἐκ τοῦ Καλαμίας τοῦ Κορομηλιὰ τοῦ 1885 μεταφέρω- μεν τὸ λίαν εὐφωδὸς γεγραμμένον προφητολόγιον τῶν Τεσσάρων Ὁράων τοῦ Ἑτους. Ἰπὸ ἐποψίν πνεύματος εἶνε μικρὰ ἐκ γύψου ἀγαλματάκια ὡς αἱ Τέσσαρες Ὁραὶ τοῦ Θεοουάλδεν. Μὲ μιὰν ρουφιζιὰν θὰ διέλθητε ὅλον τὸ 1883. Θὰ ἴδῃτε ὅτι θὰ καλοπεράσητε τὸ νέον ἔτος.

Ὅταν ἡ χωροφυλακὴ δὲν εἶναι αἰμοβόρος, εἶναι τότε ὑπὲρ τὸ δέον ἐρωτική.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἔρωτος εἶναι βιαιοπραγία.

Ἄλλως δὲν θὰ ἦτο ἔρωτος χωροφυλακῆς.

Τὰ ἀνωτέρω ἐγράφησαν ἐκ στενοχωρίας, εἰς οὐ προ- παρασκευασθῆτε εἰς τὸ ἀκουστικὸν ὅτι ἐν Καλαμίας, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, ἐν τῇ συναγωγῇ Φωτιᾷ, ἔξιστα ἡ κοράσια, ἐν ᾧ ἐκάθητο καὶ ἐπαίζεν τὸ ἐσπέρας, ἀνηρ- πάγη ὑπὸ ἀναμμένου ὑπενωμοτάρχου καὶ ὀδηγηθῆν εἰς τόπον ὀλίγον ἀπέχοντα τῆς πόλεως, πρόωρα ἐμολύνθη ὑπὸ τῆς ἐρωτικῆς μακρίας τοῦ ἀπαγωγέως του.

Οἱ γονεῖς ἐταράχθησαν μὴ τὴν ἀνεζήτησαν τὸ τέκνον των τὸ ἐνόμισαν χαμένο. Ὅτε βλέπουσι τὸν φύλακα τῆς τῆς καὶ ἡσυχίας ἐπιστρέφοντα δίκην νεονύμφου μετὰ τοῦ παιδίου.

Ἐντρομον τὸ ἀθῶον πλάσμα ἐπέσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων του καὶ μετὰ λυγμῶν διηγῆθη ὅ,τι εἶχε νὰ διηγῆθῃ.

Καὶ τώρα, ὅπως γράφει ζωηρότατα ὁ ἐκ Καλαμῶν ἀνταποκριτὴς μας, ἡ χωροφυλακὴ καταγίνεται δραστη- ρίως πρὸς σύλληψιν τοῦ τέκνου της.

Εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν Ἡλείας ἀνεκοίνωσε τῷ Ἐπαρ- χῷ ὅτι ὁ ἐκεῖ ὑπομοίραρχος ἔλαβε 10,000 φράγκα δια νὰ ἀπολύῃ φυγοδικούς.

Ὁ Ἐπαρχὸς ἠνάγκασε τὸν ὑπομοίραρχον νὰ καταγ- γείλῃ τὸν Βουλευτὴν ἐπὶ συκοφαντίᾳ.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἀναμένεται ἢ νὰ ἔχωμεν ἓνα πε- रिπλέον ὑπομοίραρχον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐντελοῦς πα- ραλυσίας τοῦ σώματος ἢ τέταρτον Βουλευτὴν ὑπὸ κατα- διώξιν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παραλυσίας τοῦ ἄλλου σώμα- τος.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Ἱπποσιδρόμων πρέπει νὰ ὁμολο- γήσῃ ὅτι τοῦλάχιστον τὰς Κυριακὰς κατανατῆ ἐνοχλητι- κωτάτη εἰς τὰ κέντρα τοῦ περιπάτου, ἰδίᾳ δὲ τὴν Πλα- τεῖαν Συντάγματος. Ἡ Πλατεία αὐτῆ—τὸ γνωρίζει ἡ Ἐταιρία, ὀνομάζεται κατ' εὐφημισμὸν τοιαύτη, καὶ ὅτι διὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν περίφημη πλατεῖαν ῥόδιαν τῶν Ζακυνθινῶν, ὁδοῦ στενοτέρας τοῦ ἡμίσεως τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού. Ἄς φαντασθῆ- λοιπὸν, τί γίνεται αὐτὸ τὸ Κατάστενον, αὐτὸς ὁ χερ- σαῖος Βόσπορος, ὅταν χώνεται καὶ ἡ Ἐταιρία μὲ τὰς βροδοαμάζας συρομένας ὑπὸ τριῶν ἵππων, ξεχειλιζόντων ἐκ τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ σχεδὸν γι- γνομένων καὶ αὐτῶν περιπατητῶν καὶ ἐργολάβων!

Τὸ βωμικτικὸν ἄν νὰ παρίσταται εἰς διανομὴν βρα- βείων.

Ἐχομεν προδικασμοὺς προξενικούς, προδικασμοὺς δι- καστικούς, καὶ προδικασμοὺς στρατιωτικούς.

Οἱ προμηθευταὶ γαλονίων, φράκων, στρατιωτικῶν πί- λων, τρικαντῶ καὶ σπαθιδίων ἄς χαίρουνται.

Τώρα ἐνοῶ τὸν ἀθάνατόν μου Λαμπικὴν ἐνῶ ὅταν τὸν πρωτογνώρισα, τὸν ἐξελάμβανα ὀλίγον παράφρονα, διότι, δεικνύων με πρωθυπουργούς, ὑπουργούς, πρέσβεις, στρατάρχας, μοῦ ἔλεγε :

— Τοὺς βλέπεις, ἐγὼ τοὺς ἐβγάλα ὅλους αὐτοὺς ἀν- θρώπους!

Ἐνόει νὰ εἶπῃ ὅτι αὐτὸς τοὺς ἔκοψε καὶ τοὺς ἔραψε τῆς βελᾶδικ τῆς παρουσιάσεως διὰ τὸ νέον των ἀζώμικ- τῆς. Ἄλλ' ἀφοῦ μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος προδι- κασμοῦ, ἀκόμη καὶ ἀπονομῆς θέσεων, οὔτε διὰ τοὺς στρατιωτικούς, οὔτε διὰ τοὺς δικαστικούς, οὔτε διὰ τοὺς προξενικούς, δικαί νὰ μὴ λέγωμεν :

— Ὁ δεινὰ βράπτης ἔκαμε οὐτὸ γενικούς προξένους.

— Ὁ δεινὰ πιλοπύλης ἐπροβίβασε δεκαπέντε συνταγ- ματάρχας.

— Ὁ δεινὰ ὀπλοποιὸς διώρισε εἰκοσι ὑποπρεξένους, μὲ σπαθᾶκια ἀπὸ χέρι σιντεφένιο;

Ὅπου 1/8 Ἰαλέμου καὶ 1/1000 Μπέλλου, ἐκεῖ καὶ δέκα Σύλλογοι ἠνιοί, ἑλλήνιοι, Πανελλήνιοι. Διὰ τοῦτο πρὶν μᾶς τὸν ἀναγγεῖλον τὸν νέον ἐν Παρισίοις σύλλογον, ἡμεῖς τὸν ἐγνωρίζομεν, εἰχομεν μάθει τὴν ἐκεῖ μεταβά- σιν τῶν δύο φιλιτάτων φίλων μας, τοὺς ὑποίους προτρέ- πομεν νὰ συστήσουν καὶ ἄλλους συλλόγους, διότι εἰς καὶ μόνος εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν γνωστὴν δραστηριό- τητα καὶ γονιμότητα τῶν δύο περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἄν νο- μίζουσι ὅτι θὰ ἔχουν ἑλλείψιν ἀπὸ γενικούς γραμματεῖς, τοῖς στέλλομεν ἀπ' ἐδῶ emballe τὸν κ. Μιχαὴλ Λάμπρον.

Αἰφνιδίαι σκέψεις καὶ παρομοιώσεις μας περὶ διευθυ- νῶν τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ τιμὴ αὐτῆ οἰκοδόποινα παθαίνει καὶ μὲ τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας ὅ,τι παθαίνει καὶ μὲ τῆς δού- λές της.

Ἄν μπορεῖ νὰ εὐχαριστηθῇ ἀπὸ δούλα, μπορεῖ νὰ μείνῃ εὐχαριστημένη καὶ ἀπὸ διευθυντὰς.

Ὅταν ἡ δούλα δὲν εἶναι τεμπέλα, θὰ εἶναι κλέφτρα.

Ὅταν δὲν εἶναι κλέφτρα, θὰ ἔχῃ ἀγαπητικούς.

Ὅταν δὲν ἔχῃ ἀγαπητικούς, θὰ εἶναι βρωμα.

Ὅταν δὲν εἶναι βρωμα, θὰ τρώγῃ παραπολὺ.

Ὅταν δὲν τρώγῃ πολὺ, θὰ ἦνε παλαβῆ.

Ὅταν δὲν εἶνε παλαβῆ, θὰ εἶνε ντίπ κουτή.

Ἔτσι καὶ οἱ διευθυνταὶ, περὶ ὧν θὰ συμπίπτουν πάν- τοτε αἱ ἐξῆς κρίσεις :

— Καλὰ, δὲν σοῦ λέω, ἀλλὰ τὸ παραξυλόνει ἴσῃς γυναικὲς.

— Γὰ δραστήριος εἶνε, ἀλλὰ . . . κλέφτης.

— Τιμίος, τί νὰ τοῦ κάμῃς, μὰ . . . τεμπέλης.

— Ἐξυπνος, ὅσα θέλεις, μὰ τί νὰ τὸν κάμῃς ποῦ μουδαραβέεται σ' ὅλα.

— Ἐχει θέλησι, βρὲ ἀδελφε, θέλει τὸ καλὸ, τίμιος εἶνε, ἀλλὰ . . . ὀλίγον σκαρτᾶδος.

Ἡ τελευταία κρίσις φαίνεται ἐπεκράτησεν ἐν τῇ κοι- νῇ γνώμῃ διὰ τὸν νῦν Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας.

Εἶναι ὁ ἐφευρετὴς τῶν ραπισμάτων, τοῦ ἀστυνομικοῦ Δελτίου καὶ τῆς Καβάλας.

Αὐτὰ φθάνουν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ εἰσαχθῶν αἱ ζωνταναὶ εἰκόνες, τὰ tableaux vivants καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ἰδοῦ τί θὰ ἐγένετο μετὰξὺ ἄλλων εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς συνόδου, ὅτε θὰ ἠνοιγέτο ἡ πολιτικὴ συζήτησις.

Ὁ κύριος Τρικούπης θὰ ἐπαρουσιάζετο εἰς τὴν Βουλὴν μὲ ἓνα κομποῦνι ἐπὶ τῆς βεδιγκότας του.

Καὶ ὁ Κομμουνιστὸς θ' ἀνέβαινε τὸ βῆμα γυμνὸς κατὰ τὰς μεθορίας τοῦ σώματος χώρας.

Ὁ ἓνας θὰ διεβεβαίου οὕτω ὅτι ἔχομεν τὴν Γουνί- τσαν.

Καὶ ὁ ἄλλος ὅτι τὰ σύνορά μας εἶναι γυμνά.

ΑΒΔΗΡΙΤΙΣΜΟΙ.

Μωρὲ φιλοδοξία τῆς Ἐφημερίδος!

Νὰ ἦτο, λέγει, κώνωπας, καὶ νὰ παρηκολούθει τὸν πρωθυπουργὸν παντοῦ, νὰ μὴ τὸν ἀφήνῃ ἥσυχον. Φαντα- σθῆτε τὸν Κορομηλιὰν κώνωπα. Νὰ πηγαίῃ εἰς τὸ ὑ- πουργεῖον ὁ Τρικούπης, καὶ αὐτὸς μαζῆ. Εἰς τὸ τραπέζι, καὶ αὐτός. Εἰς τὴν κλίνην καὶ αὐτός. Καὶ ἀκόμη τίς οἶδε ποῦ θὰ τὸν παρακολουθῇ Ἡξεῦρετε ὅτι ὁ Τρικούπης ὡς πρωθυπουργὸς πηγαίνει εἰς πολλὰ μέρη. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος εἰς ὅ,τι ὀλίγα. Θὰ πηγαίῃ ἀρὰ γε εἰς ὅλα καὶ ὁ κώνωπας Κορομηλιᾶς μαζῆ του; Ἡ εἰς μερικὰ θὰ τὸν ἀφήσῃ μόνον;

Ἡ Γουνίτσα λέγουσιν μερικὰς ἐφημερίδες εἶναι μία θύ- ρα τὴν ὅποιαν ἡ κυβέρνησις ἀφῆνει ἀνοικτὴν εἰς τὴν μεθόριον.

Λοιπὸν ἐμπρός, Κύριε Τρικούπη, κλείσε τὴν θύραν. Καὶ ὕστερον ἀφοῦ κλείσῃς τὴν θύραν, λογαριαζόμεθα καὶ διὰ τὰ παράθυρα τῶν μεθορίων.

Ἰπὸ τοῦ κ. Καβαδία εὐρέθησαν εἰς τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφὰς τρία ἀγάλματα ἀκέφαλα. Ἴσως οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους παριστάνουσι αὐτὰ τ' ἀγάλματα δὲν εἶχον κεφάλι. Τί παράξενον! Μήπως καὶ σήμερον δὲν εἶναι τόσο τῶν ὁσίων, ἂν γείνωσι τ' ἀγάλματα, πρέπει νὰ γείνωσι χωρὶς κεφαλῆν;

Ἄβδηρίτης.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Εἰς ἐξετάσεις γυμνασίου :

Καθηγητής. Τί διαφορὰ ὑπάρχει μετὰξὺ τοῦ λόγιος καὶ λογικός;

Μαθητής. Διαφορὰ; . . . Νὰ κατὰ τί διαφέρουν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε λόγιοι; λογικός δὲν εἶναι κανένας.

Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Ἀγαθοπούλου ἐγέννησεν, . . . ἀλλὰ τὸ παιδί εἶνε τέρας, ἔχει δύο κεφαλὰς.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ζητεῖ νὰ παρηγορήσῃ τὴν ἀνεψιάν :

— Δὲν συλλογίζεσαι καμμένη πῶς μπορούσε νὰ γεννη- θῇ μὲ περισσύτεραις κεφαλαῖς ἢ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ καμ- μίαν;

Ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου ἐπισκέπτεται φίλην της, τῆς ὁποίας ὁ υἱὸς ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Γαλλίαν.

Ὁ καιρὸς εἶναι τρικυμιώδης καὶ ἡ μήτηρ ἀνησυχεῖ διὰ τὸ ταξίδι τοῦ υἱοῦ της.

Ἡ Ἀγαθοπούλαινα θέλουσα νὰ τὴν παρηγορήσῃ :

— Τί κάθεσθε, κυρία, καὶ χολοσκάνετε ὁ υἱὸς σας ξεύ- ρει κολύμπι !!

BIBLIA ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ.

Β' ΔΕΛΤΙΟΝ.

Γραφίον « Ἐστίας » Τόμος	10
« » φυλλάδια	100
Γ. Ν. Φιλάρτος δικηγόρος τόμος	10
Π. Π. Βασιλειάδης; ἀνθοπλαστικὸς τοῦ περὶ τοῦ τόμος	15

ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΑΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ).

Γνωρίζεις την Αίγυπτον;
 Γνωρίζεις την χώραν τοῦ Νείλου, τὴν ἀπέραντον ὡς ἐπικόν ποιήμαζ τοῦ Ἀντωνιάδου καὶ ὡς αὐτὸ ἐπίπεδον, ἐν ἧ μάταν θ' ἀνεζήτεις ἐν ὄρος, ὅπως ἐν τῷ Κατσαντῶνῃ μίαν ἰδέαν;
 Γνωρίζεις τουλάχιστον τὰς Αἰγυπτίας;
 Counais—tu...
 ces brunes Fellahs dont la mamelle antique
 Est d'un bronze charnu qui perce une tunique?

Γνωρίζεις ἐπὶ τέλους τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Σεβαστήν, τὴν Ἰουλίαν, τὴν Κλαυδίαν, τὴν Διομητιανήν, τὴν Ἀλεξουντηρίαν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν verticam omnium civitatum?
 Δὲν τὴν γνωρίζεις καὶ θέλεις νὰ σὲ συστήσω. Ἡ τοίμασες ἤδη τὸ γλυκύτερόν σου μειδιᾷμα, καὶ ἔφερες τὴν χεῖρα εἰς τὸν πῖλον.

Ἄκουε λοιπόν.
 Ἐκασθήμεθ ποτε τρεῖς εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν τοῦ καφενείου, ὁ εἰς γνώριμος πῶν δύο, οἱ δύο ξένοι πρὸς ἀλλήλους.—Γνωρίζεσθε, Κύριοι, ἠρώτησεν ὁ κοινὸς φίλος.—Ὅχι, δὲν ἔγω τὴν εὐχάριστήσιν, ἐπιθυροῖσαμεν συγχρόνως καὶ ἐρέραμεν ἀμφοτέροι συνάμα τὴν χεῖρα εἰς τοὺς πῖλους.—Δὲν γνωρίζεσθε; ἐξηκολούθησεν ὁ συνιστῶν. Αἱ δὲν πειράζει. Καὶ ἐγερθεὶς μᾶς ἐγκατέλιπεν.

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο ἐνθυμῆσαι βεβαίως, διότι σὺ ἦσο ὁ εἰς ἐκεῖνος.

Καὶ τώρα ἡ ὀκνηρία μου, ma blonde paresse, ὡς λέγει ὁ Bauville, μοὶ ψιθυρίζει νὰ σ' ἐδικηθῶ καὶ νὰ σὲ ἀρίσω μὲ τὸν πῖλον ἀνὰ χεῖρας, στερωῶν οὕτω τὸ Μὴ Χάρεσαι σελίδων τινῶν, τοὺς ἀναγνώστας τοῦ πολλῶν χασημαζῶν, ἐμὲ δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψασαν Ἑλλάδα μεγάλης φιλολογικῆς δόξης. Ἄλλὰ σὲ λυποῦμαι. Ἔλα νὰ σὲ συστήσω εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅχι τὴν σημερινήν, τὴν βαπτισθεῖσαν εἰς πῦρ καὶ φλόγας, τὴν πόλιν τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν παραπηγμάτων, τοῦ Σεῦμῦρ καὶ τοῦ Ἀραβῆ, τοῦ ἐν Μικρογραφίᾳ Νέρωνος—συγγνώμην Ἰταλοῖ, συγγνώμην Diritto καὶ Σα, τοῦ ἐν μεγαλογραφίᾳ Γαριβάλδῃ ἠθελον νὰ εἶπω—ἀλλὰ τὴν ἄλλοτε ὠραίαν καὶ εἰδεχθῆ, τὴν μισητὴν, ἀλλὰ καὶ προσφιλεῖ, τὴν γελῶσαν, τὴν κομψομένην, τὴν φιλάρεσκον, τὴν ἀπαστράπτουσαν, τὴν ἀκάθαρτον, τὴν ἐρωτότροπον, τὴν ἐταίραν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν περιβάλλουσαν ἐν ταῖς ἀγκάλαις 30 μυριάδας συζύγων καὶ ἐραστῶν, τὴν ἐκτρέφουσαν καλλονὰς καὶ κακοῦργους, τὴν γεννῶσαν λίρας καὶ ὄρρανα, τὴν ἀνευρημῆσασαν τὸν Ρόσσην, ἀλλὰ καὶ τὸν Δημητρολόπουλον, τὸν Σαλδίνην, ἀλλὰ καὶ τὸν Βουλγαρὴν, τὴν θαυμάσασαν ἐξ ἴσου τὰ ποιήματα τοῦ Παράσχου καὶ τοὺς στίχους τοῦ Ταβουλάρη, τὴν πόλιν τοῦ βᾶμβακος καὶ τῶν γεννημάτων, τῶν χαμισινίων καὶ τῆς ὑγρασίας, τῶν ζυθοπωλείων καὶ τοῦ χαοῖς, τῶν Βαρβερίνων καὶ τῶν Καλαθροζῶν, τῆς ἐλληνικῆς κάμας καὶ τοῦ ἰταλικοῦ λάζου, τὴν πόλιν τοῦ λαθραίου ἐμπορίου καὶ τῶν φανερῶν ἐρώτων, τὴν μεθύουσαν, ἐργαζομένην πυρετωδῶς, ἀγρυ-

πνοῦσαν, δικαζομένην, ταχυδακτυλογραφοῦσαν, τὴν μαγγανεύτριαν Ἀλεξάνδρειαν, τὸ ὄνειρον τῶν νέων καὶ τὴν ἀπελπισίαν τῶν πατέρων.

Ἦτο παράδοξος ἀληθῶς γυνή. Ἦπλου τοὺς ῥυπαροὺς πόδας τῆς εἰς τὸν λιμένα, ὅστις οὐδέποτε κατώρῳσε νὰ τοὺς πλύνῃ, ἔρριπτε τὴν λυσίκομον κεφαλὴν καὶ τοὺς ἑκατὸν βραχίονας ἀπανταχοῦ καὶ ἀνύψου ὑπερήφανος εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν συνοικίαν τὰ μαρμαρίνα καὶ ὑπερμαζῶντα στήθη. Ὁμοιάζε κατὰ τοῦτο τὰς φελλάχας, ὧν τὸ κατὰστικτον πρόσωπον καὶ τὰ ῥυπαρὰ ἄκρα προξενουσι πολλάκις ναυτίαν, ἀλλὰ τὸ στήθος θὰ ἠγόραζες, ἂν ἐπωλεῖτο, καὶ θὰ ἐδώρεις, ἂν τὸ ἐδέχετο, εἰς τὴν ἐρωμένην σου.

Ἐλθὲ νὰ τὴν περιέλθωμεν ὁμοῦ. Ἀκολουθεῖ με ἡ μάλλον ἀκολουθεῖ τὴν φαντασίαν μου, καὶ ἂν εὕρης ὅτι βαινεις πεζος, καταράσθητι τὸν Ἀραβὴν, ὅστις ἐμπλήσας τὴν πόλιν ἐρειπίων κατέστησεν αὐτὴν ἄβατον εἰς ἵππους, ἀμάξας καὶ Πηγάσους.

Ἐρχεται ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐνόσω ἐτι πλείεις, λάβε τὸ τυχόν τομίδιον ἀρχαίου ἢ νέου συγγραφῆως καὶ θὰ μάθης ὅτι ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡ πρώτη τῶν 28 ὁμωνύμων, ὡς θέλει Στέφανος ὁ Βυζάντιος, ἡ τῶν 70, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ Πλούταρχος, ἐκτίσθη περὶ τὸ 335 π. χ. ὑπὸ τοῦ Δεινοχάρους καὶ Κλεομένους τοῦ Ναυκρατίτου εἰς σχῆμα μακεδονικῆς χλαμύδος, θὰ μάθης ὅτι ἐνῶ ἐλλείψει κίμωνας διέγραψεν ὁ ἀρχιτέκτων τὸ σχέδιον τῆς πόλεως δι' ἀλφειῶν, ὄρθιθες καταπτάντες κατέπαρον αὐτὰ, καθυσάσαν δὲ οἱ μάντιες τὸν ταρχαθέντα Ἀλεξάνδρον ἐρμηνεύσαντες, ὅτι θὰ γίνῃ ἡ πόλις τροπὸς τοῦ κόσμου, θὰ μάθης τέλος πολλὰ καὶ διάφορα, ὅπως ἀπάντα ποτε στερεοτύπως φίλος μου φοιτητῆς ἐρωτώμενος ποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ κληρονομικοῦ καὶ ποῖον τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου.

Ἄν τώρα ἀγνοεῖς ὅτι ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μετέβη εἰς τοὺς Πτολεμαίους καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ὅτι κατεκτήθη ὑπὸ τοῦ καλίστου Ὁμάρ, ὅτι διαδομικῶς ἐγένετο λεία τῶν Τουρκομάνων καὶ τῶν Μαμελούκων, ὅτι τὴν ἤρπασεν ὁ Σουλτάνος Σελίμ, ὅτι τὴν ἐκυρίευσεν ὁ Ναπολέων, ὅτι τὴν κατέλαβε τέλος ὁ φοβερός Μεχμέτ Ἀλῆς, δὲν πταίω ἐγὼ, ἀλλὰ σὺ, μὴ παρακολουθήσας τὰ μαθήματα τοῦ κ. Τσιζανοπούλου. Καὶ ἐπειδὴ μετέπεσεν ὁ λόγος εἰς αὐτὸν φρονῶ, ὅτι ὑπὸ τὰ πλαστά του τηλεγραφήματα οὐδεὶς ὑποκρύπτετο ἀπώτερος χρηματιστικὸς σκοπός. Οἱ λόγοι πρέπει νὰ ζητηθῶσιν ἀλλαχοῦ. Ἐγὼ τουλάχιστον, ἂν ἦμην δικηγόρος του, θὰ ἐπρότεινον τὴν ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν τῆς ἔξεως. Ὁ ἄνθρωπος, ὧν καθηγητῆς, τόσον φαίνεται εἶχεν ἐθισθῆ νὰ παραγράψῃ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν—τούτο οὐδεὶς νόμος τιμωρεῖ—ὥστε γενόμενος πράκτωρ τοῦ Πανασ παρεσύθη ἀκουσίως καὶ παρέγραψεν ἑαυτῷ εἰωθότως καὶ τὴν σύγχρονον.

Ἄνεφρον ἀνωτέρω τὸν Μεχμέτ-Ἀλῆν. Ὅτε ἀνέβη ἐπὶ τοῦ θρόνου ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἦτο σωρὸς κλυθῶν. Ὅπου σήμερον ὑψοῦνται μέγαλα, ἠπλοῦντο σωροὶ ἄμμου ἢ θαλάλον λαχανόκηποι, καὶ παρ' αὐτὸ δὲ σχεδὸν τὸ χρηματι-

στήριον, ὅθεν ἐξέρχεται τώρα φωνῶν συναυλία, τῆς σχολῆς τοῦ Βάγνερ, εὐγενεῖς ὄνοι ἔστρεφον μαγγανοπήγαδα, τονίζοντες ἄσματα τῆς αὐτῆς πάντοτε σχολῆς.

Ἄλλ' ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς δὲν ἦτο φιλόπατρις, ὡς ὁ Ἀραβῆς, οὐδ' ἐγνώριζεν ὡς αὐτὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικότητων, δὲν εἶχε σπουδάσει νομικὰ, οὐδὲ τὴν περὶ αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων θεωρίαν. Ὁ Ῥήγας Παλαμήδης δὲν εἶχε γεννηθῆ εἰσέτι. Κατεσκεύασε τὴν διώρυγα Μαχμουδιᾶ πληρῶν τὴν πρώτην τῆς πόλεως ἀνάγκην καὶ ἔπειτα ἀνακεῖν τοῦ Ψαμμητίχου τὰς παραδόσεις, καίτοι οὐδὲ τὸ ὄνομά του ποτε ἀκούσας, ἦνοιξε τὴν χώραν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, προσπατεῦσας αὐτοὺς μέχρις ἀδικίας πολλάκις. Καὶ συνεββέυσαν τότε αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ πάσης γῆς καὶ χώρας καὶ συνητήθησαν ἐγκληματίζοντες τὴν καταδικίαν πρὸς χρεωκόπους φεύγοντας τὴν φυλακὴν, ψυριῶσαι κάπαι μὲ λιγδωμένους βελγικότας, ἐντιμοὶ μὲ ἀτίμους, ἀγαθοὶ μὲ πονηροὺς, αὐτοχειροτόνητοι νομικοὶ πρὸς αὐτοδιδάκτους ἱατροὺς, σωρεία ὄντων ποικίλων, ἑτεροίων, ἀλλογλώσσων, ἀγομένων πάντων ὑπὸ διψῆς χρυσοῦ. Ἐκ τοῦ παραδόξου αὐτοῦ γάμου ἐγεννήθησαν λίραι, κικουρηγμάτα καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια.

Ἡ ἠπατίτις, ἡ δυσεντερία, ἡ ὀφθαλμία καὶ τὰ τόσα ἄλλα νοσήματα, τὰ καταστήσαντα δυσφήμως ἐνδοξον τὴν Αἴγυπτον, ὥστε αἱ μητέρες ὀργίζόμεναι νὰ καταρῶνται τὰ τέκνα των νὰ ἴδωσιν στὸ Μισῆρι, ἔτρεχον ἀληθῶς εἰς τοὺς δρόμους, ἀλλὰ μετ' αὐτῶν συνέτρεχον καὶ λίραι, ἀντιμασκατικὸν παραδόξου καὶ ἀκαταμαχῆτου δυναμείως. Καὶ οἱ ξένοι συνέββρον, συνέββρον, συνέββρον. Ἐρχοντο νὰ κερδίτωσι καὶ νὰ φύγωσιν.

Ἐπάρχουσι πόλεις μητέρες, ὑπάρχουσι πόλεις ἐρωμέναι, ὑπάρχουσι τέλος ἄλλαι ὁμοιάζουσαι γραίας καὶ δυσμόρφους συζύγους, ὅς νυμφεύεται τις χάριν τῆς προικὸς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι προσεχοῦς θανάτου. Τοιαύτη ἦτο τότε τουλάχιστον ἡ Ἀλεξάνδρεια.

Ἄλλ' ἂν ὁ γάμος εἶναι ὁ τάφος, εἶναι ἐνίοτε καὶ κοίτης τοῦ ἔρωτος καὶ ἡ ἀγάπη ἐγεννήθη καὶ οἱ τυχοδιώκται ἐγένοντο ἔμποροι, κτηματίζαι, κεφαλαιοῦχοι, ἱατροὶ, δικηγόροι καὶ ἐγκατέστησαν ὀριστικῶς. Καὶ σήμερον ὅταν τινες, Ἑλληγες ἰδίως, σοὶ ὁμιλῶσι μετὰ τόσου πόνου καὶ στοργῆς περὶ Ἀλεξάνδρειας, νομίζεις ὅτι οἱ προπάτορές των εἶχον ἀκολουθήσει τὸν μέγαν Ἀλεξάνδρον, ὅτι ἔχυσαν ἐδῶ τὸ αἷμά των, ὅτι ἐδῶ ὑπῆρξαν ἄ-ἐκαθεν οἱ βωμί καὶ οἱ ἐφέστιοι θεοὶ τῆς οἰκογενείας. Ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς δὲν ἦτο βεβαίως συνταγματικοῦ ἠγεμόνος πρότυπον, ἀλλὰ κατεσκεύασε διώρυγας, ἀλλ' ἠμέρωσε κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς ἀγρίους φελλάχους, ἀλλὰ διὰ τοῦ Γάλλου Μκώ εἰσήγαγε τὴν καλλιέργειαν τοῦ βᾶμβακος, καὶ ἡ Αἴγυπτος ἦτις οὐδὲν παρήγε τότε, παράγει σήμερον τρία ἑκατομμύρια στατήρων βᾶμβακος καὶ εἰσπράττει 9 ἑκατομμύρια ἀγγλικῶν λιρῶν, ἂν δὲ εἰς ταῦτα προστεθῶσι τὰ λοιπὰ ἐξαγόμενα εἶδη ἔχομεν τὸ στρογγυλωτάτον ποσὸν τῶν 15 ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἦτοι 450 ἑκατ. ἑλληνικῶν δραχμῶν.

Κατὰ μικρὸν τὸ κλίμα καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβελτιώθησαν, αἱ ἀσθένειαι καὶ τὰ κικουρηγμάτα ἐξέλιπον, συνέββρυσαν στοιχεῖα ἀγαθώτερα, ἐδημιουργήθη ἐκ τοῦ πρώτου χάους κοινωνία, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐφθασεν ὅπου ἐφθασεν.

Μὲ δέκα γραμμὰς δὲν ζωγραφεῖται ἡ γέννησις μιᾶς πόλεως, ἀλλὰ δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ γίνω μαῖα καὶ ἐπειτα καὶ ἐπὶ τῆς Ῥόδου ἐτι ἂν ἀνεχώρησες θὰ ἐφθασες βεβαίως ἐνῶ ἐγὼ ἐφλυάρουν.

Ἐμπρὸς λοιπόν.

Ἐπέβης λέμβου καὶ ἀπεβιβάσθης εἰς τὸ τελωνεῖον, ἐθαύμασες τὸν λιμένα, ἀνεμνήσθης τὸν Κανάρη, ἐθαύσθη τὸ κιβώτιόν σου εἰς τὰς χεῖρας δέκα λεμβούχων καὶ εἰκοσιν ἀχθοφόρων, οἵτινες τὸ διαμφισθητοῦσιν ὡς λάφυρον, ἀνεμίχθησαν ὑπὸ τοῦ δεκάρχου τὰ souvenirs τῆς ἐρωμένης σου μὲ τὰς ἀπλύτους περικνημίδας σου, ἐσχίσας τὰς περισκελίδας σου διερχόμενος σωρὸν κιβωτίων, ἐκένωσας τὸ βαλάντιον καὶ τὸ ὑδρεολόγιόν σου εἰς χεῖρας καὶ κατὰ κεφαλῆς τῶν μυρίων βδελῶν τοῦ τελωνείου, ἠρανίσθης, κατεσκοτώθης καὶ μετενόησες, διότι ἤκιστα προνοητικῶς δὲν ἐφρόντισες νὰ γράψῃς ἐπὶ τῆς βίβλου σου fragile, καὶ τέλος εὐρέθης ἐντὸς τῆς ἀμάξης. Ἄνεπνευσες.

Ἐίμεθα εἰς τοὺς πόδας τῆς Ἀλεξάνδρειας. Πλανηθῶμεν ἐπὶ μικρὸν. Δρόμοι στενοὶ, ἀκάθαρτοι, ἀχθοφόροι, φορητῆγ ἀμάξια, οἰκίαι μὲ στέρονα ἀσύμμετρα, σχεδὸν φιλούμεναι, δέκα ἔθνων ναῦται μεθύοντες, ποῦ καὶ ποῦ ἐκεῖ, ὑψηλὰ εἰς ἐν παραθύρον, γάστρα βασιλικοῦ, ἡ ὀφθαλμοὶ μέλαρες ἐβραίας, ἔπειτα πάλιν ὄγκος σαρκὸς ἀνήκεως εἰς Λεβαντίαν, ἠέλλαι μὲ εἰσόδους μυστηριώδεις ὅπου κκτοικοῦσιν ὄντα μυστηριωδέστερα, στρατιῶται Αἰγύπτιοι πλέκοντες περιπόδια, στενὰ, ἀδιέξοδοι, τρωγλαί, Κρήτες ἠλειμμένοι ἐλαίῳ ὡς ἀθληταὶ ἀρχαῖοι, Σύριοι κολλυβισταὶ ἢ κοσμηματοπῶλαι, μορραὶ πονηραὶ, βλέμματὰ ἀπληστα, γλώσσα εὐστροφοὶ, παιδὲς ἠμίγυμνοι, κυλιετὰ ἀμφίβολα, φελλάχαι ὀφθαλμίδες, λυγιζόμεναι καὶ σεισπογούσαι, ψάλλουσαι λιγυρότατα τὰς ἐκφρανίδας των, φέσια, σκρίκια, τζελεμπάι, καὶ πάλιν φέσια, βλέμματὰ ἀποτρόπαια, ψιθυρισμοὶ ὑποποῖοι, ὡστ' ε φέσεις αὐτομάτως τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον, τυρλοῖ, ἄλλοι περιφερόμενοι μέσῳ τοῦ ἀδιεξιτήτου λαβιρύνθου, ὅπου οὐ προσπαροῦεις εἰς πᾶν βῆμα, ἄλλοι συνεσπρωμένοι ἀπὸ πρῶϊας μέχρις ἐσπέρας εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἀδιόρατοι ὑπὸ τὸ καλύπτον αὐτοῦς νέφος μυτιῶν, ἐπαιτούντες μελωδικώτατα, βαρβερίνοι θυρωροὶ προσευχόμενοι, Πέρσαι ταπητοπῶλαι, φελλάχαι οἵτινες ἀπαθέστατα ἐν μέσῳ ὕδῳ περβαζίνοντες τὸ δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖον ἄρθρον τοῦ Αἰγ. Κώδικος fontem faciant, καὶ μὴ τὰ βόδα ἐστιν ὅτε καὶ moutem, ζυθοπωλεῖτα, ὄχι, ἀνοθεῖσμαι ζυθοπωλείων, ὅπου πωλεῖται ζυθος καὶ . . . καὶ τὰ λοιπὰ, βλέμματὰ λαίμαργα, στάσεις ἀναιδέϊς, ὀφθαλμοὶ ἠμισβεστοὶ ἐκ τῆς ἀγρυπνίας καὶ τοῦ νυκτιοῦ ἐμπορίου, ἔσματα τουρκικὰ καὶ βλαχικὰ, ἀμὲν ἀμὲν, πρόσωπα καὶ πράγματα παράδοξα, δυνάμενα ὑπὸ τὴν γραρδίκα τοῦ De Amicis νὰ γεννήσωσιν ἀριστούργημα καὶ τὰ ὅποια ἐγὼ ἀπλῶς καὶ ἀτελῶς ἀπῆρθημσα ὡς ἱερεὺς μνημοεῶν τὰς ψυχὰς τῶν προκεκοιμημένων δούλων τοῦ Θεοῦ Γρηγορίου, Δημητρίου—ου—ου.

— Ἀπηύδης; Μείνωμεν λοιπόν ἐδῶ σήμερον.

Νίκος

ΤΟ 1883.

Ε Α*Ρ.

Κατ' αρχάς τὸ ἔαρ θὰ εἶνε λιάν δροσερὸν ἐνίοτε μέχρι γούνας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ καιρὸς θὰ στρώσῃ κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν καὶ τότε θὰ ἔχωμεν ὠραίας ἐαρινὰς ἡμέρας. Τὰ ἀνθὰ ἕνεκα τοῦ βαρέος χειμῶνος θ' ἀργοπορήσωσιν ὀλίγον καὶ μόλις περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔαρος θὰ ἔχωμεν ἀφθονίαν βόδων καὶ γαρυφάων. Ἐν τούτοις ἡ πρωτομαγιά ἐφέτος θὰ ἐορτασθῇ μετὰ πολλὴν χαρὰν. Καὶ ἀντὶ τῆς περυσινῆς βροχῆς, τοῦ περυσιοῦ πάγου, θὰ ἔχωμεν μαγιάτικην δροσιάν, μυροβόλον, μοσχοβόλον, ἐρωτιβόλον. Τὰ μαγιάτικα ψάρια θὰ εἶνε ἀφθονα. Ὁπωρικὰ ὅμως ἐαρινὰ δὲν θὰ ὑπάρχουν. Πόσοι γάμοι θὰ ἐορτασθῶσι τὸν Ἀπρίλιον! Χαρὰ Θεοῦ. Ἐπὶ ὅλων ὅμως ἀνεξαιρέτως θὰ ζητηθῶσι διαζύγια μετὰ παρέλευσιν μηνός. Καὶ τῶν μὲν τὰ διαζύγια θὰ ζητήσωσιν οἱ γαμβροὶ, τῶν δὲ αἱ νύμφαι. Οἱ λόγοι πολλοὶ καὶ ποικίλοι. Ἐν τούτοις ἡ πληθὺς τῶν διαζυγίων ἐν τινι μεγαλοπόλει τῆς Πελοποννήσου ἐμβάλλει εἰς φροντίδας τὴν Ἰερὰν Σύνοδον καὶ τὴν κυβερνήσιν προκαλεῖ εἰς πολιτικὰ μέτρα. Αἱ γεννήσεις θὰ ὑπερβῶσι τοὺς θανάτους κατὰ πολὺ. Ἡ υγεία θὰ εἶνε πλήρως καθ' ὅλον τὸ ἔαρ, πλὴν ἐλαφρῶν τινων κρυολογημάτων ἕνεκα τῆς ἀσταθείας τοῦ κλίματος. Αἱ πανηγύρεις τοῦ Πάσχα θὰ τελεσθῶσι μετὰ πολλὴν μεγαλοπρέπειαν. Δυσάρεστα ὅμως θὰ συμβῶσι πολλὰ κατὰ τὴν λιτανείαν τῶν ἐπιταφίων, ἅτινα θὰ προκαλέσῃ ἡ γνωστὴ τῆς Ἰερᾶς Συνόδου ἐγκύκλιος. Ἐν Ἀθήναις μεγάλη ὁμάς ἀνθρώπων ἐπιμένει ὑπὲρ τῆς λιτανείας, ὡς ἔθος ἀείποτε. Ἡ ἀστυνομία παρκαλωθεὶ τὰς ἐνεργείας τῆς ὁμάδος ἐν τῷ ναφῷ τῆς Μητροπόλεως. Ῥήξεις ἐν ἀγίᾳ Εἰρήνῃ. Καθγὰς σωστός ἐν ἀγίᾳ Γεωργίῳ. Φόνοι ἐν Νεαπόλει. Σφαγαὶ ἐν Πλάκᾳ. Νεκροὶ τριάκοντα πέντε ἱερεῖς. Ὁ λαὸς μεταβαίνει σύσσωμος παρὰ τῆ Ἰερᾷ Συνόδῳ. Ὁ στρατὸς λαμβάνει μέρος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐν Τριπόλει. Αἱ κυραὶ λαμβάνουσι μέρος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ τῆς Συνόδου ἐν Βλασσαροῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ διαδόσεις ἦσαν ὑπερβολικαὶ καὶ τὰ πάντα θὰ διορθωθῶσι. Καλῶς το τὸ νέον ὑπουργεῖον τοῦ Γορτυνίου. Καλῶς το καὶ καλῶς το. Τί ὠραῖο πρωταπριλιάτικο. Πόσον ἀνησυχεῖ ὁ κόσμος μετὰ τὴν συνέντευξιν τῶν αὐτοκρατόρων. Ἐπρόκειτο νὰ γείνη ἡ στέψις καὶ ἀντὶ ταύτης παρουσιάσθη ἐπίγειος συνέντευξις ἐν Καρπαθίοις. Μετὰ τοῦτο λέγεται ὅτι οἱ δύο συνομύσαντες κρατοῦσι τὸν τρίτον αἰχμάλωτον καὶ κλείουσιν αὐτὸν ἐν τινι φρουρίῳ τῆς Αὔστριας. Ἡ πανηγυρικὴ ἐξοδος τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἐκ τῆς Μάγχης ἐμβάλλει εἰς κίνδυνον τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν. Ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἰνδιῶν εἶνε ἀσημαντος, ἐπλάσθη μόνον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ὁ Γαμβέττας δραπετεύει ἐκ τῆς Καληδονίας καὶ κηρύσσεται πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Λουδοβίκος ΙΘ' φεύγει εἰς Ἄγγλον πρὸς τὸν Κεδίβην. Ἡ πολιτικὴ *τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀρίστη. Ἡ κυβερνήσις ἐργάζεται δραστηρίως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν διαφόρων νόμων. Αἱ εἰσπραξίαι παρέχουσι μεγάλας ἐλπίδας ὡς πρὸς τὸ ἔλλειμμα. Ἡ ἀπρόκρησις τῶν κατοίκων τῶν νέων ἐπαρχιῶν γίνεται ἐν τάξει. Αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ γίνονται μετ' ἀκρας εἰρήνης, ἂν καὶ ὁ ἐκ Γόρτυνος βουλευτῆς ζητεῖ συνεχῶς πληροφορίας, ἀλλ' ἡ βουλὴ τρεῖς τὸν ἀποδοκιμάζει. Τὸ νέον κόμμα διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συντετέθη, διότι εἶχε καταρτισθῆ ἐκ μόνων ὑποψηφίων πρωθυπουργῶν. Τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος ἐργάζεται πολὺ ἐν τῷ Δουναβί. Χρηματικὸν ἀφθονον. Οἱ ναῦλοι εἰς ὑψώ- ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Μεσογείου.

ΘΕΡΟΣ

Κατ' αρχάς τὸ θέρος θὰ εἶνε δροσερὸν, ὁμοιάζον μάλ- λον πρὸς ἔαρ. Διὰ τοῦτο περισσώτερα ἀνθὰ καὶ περισσό- τερα δροσεραὶ νύκτες. Μετὰ ταῦτα ὅμως ἐπέρχονται τὰ κυνικὰ καυμάτα ἢ δὲ πολιοῦχος τῶν Ἀθηνῶν θεὰ Κόνις ἀποφράττει πᾶσαν ἀέρος διόδον. Γενικὴ ἀσφυξία. Καθη- μερινοὶ θάνατοι. Οὐδεμία γέννησις, οὐδεὶς γάμος. Ἰσως καὶ ἡ ἐπιδημία ἀναφανῆ. Οἱ πλούσιοι ὅμως ἐγ- κατέλιπον τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπλήρωσαν τὰς θερινὰς ἐπαύ- λεις τῶν, ἄλλοι δὲ ἀνεχώρησαν εἰς τὰς νήσους καὶ ἄλ- λοι εἰς τὴν Ἑσπερίαν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν ἐπανέρ- χονται πλέον. Ὁ νέος δήμαρχος τῶν Πατρῶν ἔχει πολλὰ σχέδια πρὸς ἐφαρμογὴν, ὧν κυριώτατον τὸ κατὰ τοῦ καύ- σωνος. Ἐν τούτοις μετ' ὅλον τὸ καὶ μὴ ἡ πολιτικὴ δὲν ἀ- ναπαύεται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λουτρά ἀκόμη ὅπου ὁ κό- σμος λούεται καὶ εἰς Φάληρον ὅπου θεατρίζεται ἐμφα- νίζεται καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ λούεται καὶ θεατρίζεται. Τί ἀχομφος κυρία! Κάμνει καὶ μερικαὶς βουτιάζει σὰν δελ- ρίνι καὶ ἐνφ τὴν ἐβλεπὲς ἐδῶ, ἀμέσως μετ' ὀλίγον τὴν βλέπεις ἐκεῖ. Τοιαύτη ἡ πολιτικὴ. Καὶ ὅμως ὅσα θὰ συμβῶσι τὸ θέρος τοῦτο δὲν εἶνε τόσον ἀξιοσημείωτα, διότι ὁ θάνατος τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου καταστρέψει ὅλας τὰς διανοήσεις τῆς πολιτικῆς καὶ ἀρχονται νέα σχέδια. Ὁ Ἰούλιος θὰ ἔχη καὶ βροχὰς τινάς, ἀλλ' ὁ Ἰούλιος θὰ εἶνε τρομάρα. Καὶ τότε θὰ ἔλθῃ τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο, ὅπερ θ' ἀναστατώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Νέκι ἐκλογαὶ καὶ νέοι συνδυασμοί. Ἡ Κλαμπάκα θὰ τὸ δείξῃ πάλιν, ἀλ- λ' αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι τὴν ἀποκηρύττουσιν. Ἐν μέσῳ δὲ- λης αὐτῆς τῆς ἀνεμοζάλης συνέρχεται καὶ τὸ ἰατροσυνέ- δριον καὶ τότε τὰ πράγματα θολοῦνται. Μόνον δὲ μία νέα παράστασις θὰ τὰ ξεθολώσῃ. Τὸ ἐμπόριον τῶν ἐ- παρχιῶν εἰς νέκρωσιν. Οἱ ἔμποροι οἱ ποικίλοι τῆς Πε- λοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς γίνονται ποιμένες, οἱ δὲ τῶν ἡσυχίων ψαράδες. Μεγάλῃ ἑλλειψίς χρημάτων. Δύο φόνοι γίνονται εἰς Καρύταιναν διὰ μίαν δεκάραν. Εἰς Μονεμ- βασίαν ἐξάπτονται τὰ πνεύματα εἰς τὸ ἔπακρον ἕνεκα παλαιᾶς τινος σφάντζικας εὐρεθείσης κατὰ τύχην πρὸ τοῦ ναοῦ. Ἐν μέσῳ δὲ ὅλων τούτων τὸ ὑπουργεῖον ἐρ- γάζεται διὰ τοὺς συνδυασμοὺς του μετὰ πολλοῦ ἰδρωτός. Εἰς Πύλον ὁ κατάλογος τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων ξε- σχίζεται. Εἰς Κεφαλληνίαν γίνεται μεγάλη λιτανεία ὑπὲρ τῶν Ἰακωβάτων. Εἰς Λάρισα οἱ Τούρκοι ἐτοιμά- ζονται εἰς ἀναχώρησιν. Οὐδεὶς ὅμως ἀνέμενε τὴν δημο- σιογραφικὴν συζήτησιν περὶ κυνικῶν καυμάτων. Ἐκάστη ἐφημερίς ἀθηναϊκὴ τρεῖς ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος γράφουσα ἐν ὅλῳ τρία ἄρθρα. Ὁ δὲ Αἰὼν καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν αἱ ἄλλα πᾶσαι ἐξακολουθεῖ καὶ δημοσιεύει ἄλλα 10 ἄρθρα πᾶντα περὶ τῶν κυνικῶν καυμάτων καὶ τῆς ἐπιτροπῆς αὐ- τῶν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ ἑλληνοδ δημοσιογράφου. *Ἡ ἔντασις, λέγει τοῦ καύσωνος, συμμαζεύει τὰ κέντρα τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὅπερ ἐμφανίζει ὡς σύντομον πᾶσαν ἐκφραζομένην διὰ λόγου ιδέαν. Διὰ τοῦτο οἱ Ἕλληνες δη- μσιογράφοι εἶνε φλύαροι, διότι ἄρθρον π. χ. δύο σελί-

δων φαίνεται ὡς μία μόνον στήλη. * Τὸ περιεργότερον πάντων εἶνε τὸ θέαμα μίᾳς νυκτὸς κατὰ τὸ Ἴόνιον πέλα- γος. Νηρηίδες τινὲς παραπλανηθεῖσαι ἐκ τῆς ἀρχιότη- τος ἀναφανίζονται γελοῖσσαι περὶ τὰς ἀφρισμένας ἀκτὰς τῆς Ἰθάκης. Περὶ τὸ τέλος τοῦ θέρους γενικὴ νέκρωσις καὶ ἀπονάρκωσις πάσης ἀνθρωπίνης μηχανῆς. Οἱ πολιτι- κοὶ ραδιοῦργοι λούονται εἰς τὰ λουτρά ξεπλύνοντες τοὺς ῥύπους τῆς ἐνιαυσίου πανουργίας. Οἱ βασιλεῖς διασκεδά- ζουσι μηχανώμενοι πολλὰ περὶ τῶν συμποσίων τοῦ θέ- ρους, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀποβαλόντες τὸ κράνος ἐξα- πλόνονται ἐπὶ μεντερῶν. Μόνον ὁ στρατηγὸς εἶνε εἰς τὴν θέσιν του ὅπερ ἐμβάλλει εἰς σπουδαίας ἀνησυχίας.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Γλυκεῖα ἡ ἀρχὴ τοῦ Φθινοπώρου. Καιρὸς ἡρεμὸς καὶ μελαγχολικός. Τὰ φύλλα τῶν δένδρων ἀρχονται νὰ κι- τρινίζου, οἱ καρποὶ ὠριμάσαντες συλλέγονται καὶ αἱ σταφυλαὶ στοιβάζονται ἐν τῷ ληνῷ. Ὁ οἶνος προμηνύ- ται ἀφθονος. Ὁ ἐλαιόκαρπος παρέχει μεγίστας ἐλπίδας. Οἱ γεωργοὶ ἐργάζονται μετὰ καρτερίας καὶ οἱ ποιμένες μετὰ στοργῆς περιποιοῦνται τὰς ἐαυτῶν ποιμένας. Βρο- χαὶ παντάπασιν, εἰμὴ ὅσα εἶνε ἀρκετὰ διὰ νὰ δροσίζη- ται ἡ ἀτμοσφαῖρα. Τὰ θέατρα ἐξακολουθοῦσιν ὡς ἐὰν ἦτο θέρος ἀκόμη. Καὶ αἱ ἐξοχαί εἶνε προσφιλεῖς. Ἀλλὰ περὶ τὸ τέλος ἀρχίζουσι τὰ πρωτοβόρχια. Τὰ φύλλα τῶν δένδρων στρώννουνται ἀλλεπάλληλα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ οἱ κλῆνοι γυμνοὶ περιπλέκονται περὶ τοὺς κορμούς τῶν δέν- δρων. Ὑγρασία ἀφθονος ἀπαγορεύει τὰς νυκτερινὰς ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις. Τὰ θέατρα ἐκλείσαν καὶ τὸ τελευ- ταῖον τοῦ Φεβρουαρίου ἔσκη ἐξέπνευσεν ἐντὸς τῶν κυμάτων τοῦ Σαρωνικοῦ πελάγους. Μικροῦθεν βοῶζει ὁ χειμὼν ἐπερ- χόμενος βαρὺς ὡς ἄγριος λύκος. Ἐν τοιαύτῃ μελαγχο- λία ἀρχονται αἱ πολιτικαὶ συζητήσεις. Αἱ πύλαι τῶν βουλευτηρίων ἀνοίγονται καὶ οἱ πρωθυπουργοὶ ἐξηγουσὶ τὴν νέαν πολιτικὴν των. Ἐν τῷ διαλόγῳ τοῦ προέ- δρου ἐπέρχεται σύγκρουσις ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου. Δεκαοκτὼ βουλευτὰὶ βοταλορόφοι ἐφορμῶσι κατὰ τῶν ἐδρῶν τῆς συμπολιτεύσεως. Γενικεύεται ἡ ταραχὴ. Συμπυκνούνται οἱ συμπλακέντες, φωναὶ ἄγρια. Τὰ θεωρεῖται μαινόνται. Ὁ κώδων θραύεται. Κοπάζει ὁ θόρυβος καὶ μετροῦσι κλητῆρες τὰ θύματα. Εἰκο- σὶν ὑψηλοὶ πῖλοι κείνται νεκροὶ καὶ ἡ πρῶν σφι- γῶσα βάρβος ἐνός ἀρχικοματάρχου ἀσπείρει εἰς δύο τε- μάχια ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Δύο λαίμοδετα ἐκπνέουσι μετ' ἀγωνίας ὑστάτης πρὸ τῶν βάρων τοῦ βήματος καὶ κα- τωτέρω ἀφίνει τὸ πνεῦμα ἢ λευκὴ φουστάνελλα πελο- ποννησίου ἀγωνιστοῦ γενναίως πεσοῦσα. Ἡ ἐκλογὴ οὕτω ματαιοῦται. Νέα δὲ πρόκλησις γίνεται μετὰ ἕνα μῆνα. Ἐκείνη ἡ αἰφνιδία τρικυμία τῆς Μεσογείου ἀπο- δίδεται εἰς προσευχὴν τοῦ δυτικοῦ κλήρου. Φαίνεται ὅτι ὁ στόλος ὁ καταστραφεὶς ἐκόμιζεν ἐπίφοβον δημοκρατι- κὸν εἰς Σικελίαν. Καὶ γίνονται πλέον νέαι συνεντεύξεις μετὰ τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια ἐν οἷς ἀπεδείχθησαν αἰ- σχιστα ἐλαττώματα τῶν ὄργανισμοῦ. Αἱ μεγαλοπρεπεῖς πανηγύρεις τῆς Μόσχας ἔληξαν πρὸ πολλοῦ. Χιλιάδες δ' ἐπὶ χιλιάδων ἀριθμοῦνται οἱ εἰς Σιβηρίαν ἀποσταλέντες μηδενισταὶ. Τριάκοντα ἑκατομμύρια ρουβλίων διανεμόν- ται εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ ἐκείνῳ συμβάντι τῆς Πετροπόλεως. Φυλλάδιον δημοσιεύεται ἐν Τριπόλει περὶ τῶν γεωργικῶν τάξεων πραγματευόμενον. Ἐφαρμό-

σατε τὰς παραγγελίας τοῦ Μακρakisτοῦ τοῦ νέου. Λέγει ὅτι διὰ νὰ βγάλῃ τις τὸν βαρὺν περιμενόμενον χειμῶνα πρέπει νὰ προμηθευθῇ ἄρτον καὶ ξύλα διὰ δύο μῆνας. Μετὰ δραστηριότητος διεξάγεται ἡ πρωτάκουστος δίκη. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς θὰ καταπλήξῃ τὰς μεγάλας δυ- νάμεις αἰτινὲς θὰ σκεφθῶσι περὶ πολλῶν. Τὸ Μεταλλεῖον βραίνει καλῶς. Τὰ εἰσοδήματα αὐξάνουσιν ὕλον. Τὸ ἐμ- πορικὸν ναυτικὸν εὐτυχεῖς ναύλους συνομολογεῖ καθ' ἐκάστην. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ναυπηγεῖον Σύρου ἐργάζεται. Ἄλλ' ἡ πυρκαϊὰ πολὺ θὰ βλάψῃ γενναῖόν τινα οἶκον. Ἡ συμμορία τῶν κλεπτῶν ἢ ἀφαιρέσασα ἀπὸ τῆς Μητρο- πόλεως τὸ λείψανον τοῦ Πατριάρχου συνελήφθη. Συγκρο- τεῖται ἐκ Ῥώσων τινῶν μηδενιστῶν οἵτινες ἵνα μὴ συλ- ληρθῶσιν εἶχον μεταμορφωθῆ εἰς νυκτοκλέπτας.

ΧΕΙΜΩΝ

Μὲ κίπαν αἰτωλικὴν προσέρχεται ὁ γέρον χειμὼν ἐ- φέτος. Εἶνε κατελιημένος μέχρις ὧτων. Φέρε ναυτικὰ μέγαλο ὑποδήματα, τὰς δὲ χεῖράς του ἔχει περιτετυλιγ- μένας ἐντὸς δύο δερμάτων τραγιῶν. Τουρτουρίζει. Τὰ γένεια του εἶνε παγωμένα. Κατ' αρχάς εἰσέρχεται εἰς τὴν συναναστροφὴν μας μετ' ἡπιότητα, μετὰ μεδιάμα, μὲ ἐξασπατᾷ. Ἀρχίζομεν νὰ παίζωμεν μαζὺ του καὶ νὰ γε- λῶμεν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀγριεύει. Χιονίζει μιά. Τὸ πέρνομεν διὰ πικρινίδι. Χιονίζει δύο. Μένομεν σκεπτι- κοί. Ἀλλὰ χιονίζει καὶ ἐκ τρίτου καὶ τότε κυριολεκτι- κῶς κοκκαλόνομεν. Τὰ δένδρα κύπτουσιν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς πυκνῆς χιόνος. Αἱ πεδιάδες φέρουσι στιβάδα χιόνος. Αἱ πόλεις ἀποκλείονται διὰ λευκοῦ τείγους. Εἶλα, ξύλα δι' ὄνομα Θεοῦ. Ἀνάψατε τὰς ἐστίας. Ἀνάψατε πυρὰς καὶ ὑπὸ τὸ φῶς ἀναγνώσατε τὰ νέα ἐκ Ῥωσίας. Τί χειμῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. Ἀλλὰ τῶν μεγαλειτέρων κα- ταστροφῶν διαφέρει ὁ μηδενισμός. Πόσον τάχα θὰ ἀπο- μείνῃ ἐκ τῆς καταστροφῆς! Τώρα διαλύσατε τὴν ὁμί- χλην τῶν παραθῶρων σας καὶ ἴδετε εἰς τὰ ὄρη. Δὲν βλέ- πετε στρατὸν ἐξ ἐθελοντῶν; Βαδίζουσι οἱ ἄθλιοι, βαδί- ζουσι καὶ ἡ πορεία εἶνε ἀτέρμων. Ὁ στρατηγὸς των κα- τακόπτεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των καὶ οἱ ἄθλιοι δὲν εἶνε ἱκανοὶ νὰ τῷ πράσχωσι βοήθειαν. Καὶ ἐπήγειαν νὰ κυριεύσωσι τάχα τὴν Μόσχαν; Κύτταξε τώρα πρὸς τὴν Θάλασσαν. Εὐρισκόμεθα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ χειμῶνος. Τὸ ψῦχος εἶνε ψῦχος Δεκεμβρίου. Καὶ ἐνφ θαυμάζετε τὴν ἐξόγκωσιν καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν κυμάτων τῆς Βαλ- τικῆς κλείσατε τὰ ὄμματά, διότι ὀλόκληρος στόλος κα- τακκίεται παρέκει. Νὰ ἡ ναυαρχίς. Πετάει εἰς τὸν ἀέρα μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἢ σημαία της. Τὰ πυροβόλα ἀν- τηχοῦσι μελαγχολικῶς. Νὰ καὶ ὁ ναύαρχος παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἦθελε λοιπὸν νὰ κιννοβολήσῃ τὴν Κοπεγ- γάγην; Καὶ ἐνφ θερμαίνονται αὐτῶν τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων ἀνέγνωσε τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα. Πῶ! Πῶ! Πῶ! Ὁ δυστυχὴς ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας. Ἐδολοφονήθη ἐντὸς τοῦ λουτροῦ του ὑπὸ τῶν τεσσάρων ὑπασπιστῶν του. Ἀλλὰ καὶ ἄλλο τηλεγράφημα. Συνέ- δριον εἰς Θεσσαλονικὴν συγκροτεῖται ὑπὸ τὴν προεδρίαν Τουρκίος καὶ Ἑλλάδος. Καλὰ σημεῖα! Καλὰ. Ἐνδύσου τώρα. Φόρεσε τὴν γουνάν σου καὶ μεταδώμεν εἰς τὴν βου- λὴν. Ἐξετάζεται λεπτομερῶς ἡ πορεία τῆς Κυβερνήσεως ἵνα ψηφισθῇ ἢ περὶ ἐμπιστοσύνης πρότασις.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ε

πιληψία, σπασμοί, έκλαμψία
καὶ νευρώσεις θεραπεύονται
ρίζικῶς διὰ τῆς μεθοδου μου.

Ἄμοιβὴ δίδεται μόνον μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν.
Τρόπος θεραπείας δι' ἀλληλογραφίας.

PROF. CH. ALBERT

29, Avenue de Wagram, 29. Paris.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ἽΟδὸς Σταδίου **ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ** ἽΟδὸς Σταδίου
(Ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου)

ΟΙΝΟΙ ΛΕΥΚΟΙ ἀρωματικώτατοι, λεπτότατοι, νέκταρ διὰ θεοῦς, ποίησις τῶν τραπεζῶν, μὲ τὰ φρούτα ἰδίως ἀπαράμιλλοι.

ΟΙΝΟΙ ΜΕΛΑΝΕΣ πλήρεις ζωῆς, δυναματικοί, βάλαμον, μὴ φέροντες καμμίαν ζάλην, ἄβολοι.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ λευκοῦ τιμᾶται μόνον 1 δραχμῆς.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ μέλανος τιμᾶται μόνον 90 λεπτῶν.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν **Κεντρικὴν Ἀποθήκην** διότι ἡ μεγίστη δημοτικότητα τῶν οἴνων τούτων προκαλεῖ τὰς παραποιήσεις.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ἽΟδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐπὶ 1^{ου} Σεπτεμβρίου
ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐγγυωρίου

ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΦΑΚΕΛΛΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ

ΜΕΓΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

[Οἱ κατασκευαζόμενοι φακέλλοι εἶναι ἀπαράλλακτος ὡς οἱ εὐρωπαϊκοὶ κατὰ τὴν κομψότητα, στερεωτέρας δὲ ἐργασίας καὶ καλλιτέρου ὑλικῶν].

ΑΙ ΤΙΜΑΙ

ΟΛΙΓΩΤΕΡΑΙ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ

κατὰ 20 %

ΔΕΧΕΤΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Ἐντεῦθεν καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς ὅλας τὰς ποσότητας καὶ ποιότητας.

Διὰ νυκτερινὰς ἐκδρομὰς καὶ παρέας τὸ ἐξοχικὸν καὶ ὅμως τόσον κεντρικὸν

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΩΣΤΗ ΛΑΜΠΡΟΥ

(εἰς τὸ Κολωνάκι).

Δεκάξη ἰδιαίτερα δωμάτια!—Φωτοχυσία αἱ **Giorno!**—Μπέρα τῆς Βιέννης παγωμένη!! Σ **Ἐγγυωρία**, βιεν ἐξικῆς κατασκευῆς, παγωμένη!!! **Ὅλοι οἱ μεζέδες πρόσφατοι!!!!**

Ἐπὶ τῆς αὐριον ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, ὑπ' ἀριθ. 190
καὶ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΑΡΤΕΜΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ καὶ **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ**

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΝΔΡΑΣ.

Γούστο παρισινὸ—Τιμαὶ συγκραταθαικαὶ—Μεγάλη περιποίησης.